

YÊU SỐNG, YÊU THIÊN CHÚA VÀ ĐỨC MẸ MARIA

Khi nhìn tấm ảnh Isabelle Loubens chụp năm 16 tuổi, khó ai có thể tưởng tượng cô thiếu nữ nhanh nhẹn, duyên dáng, yêu đời, đang bị một chứng ung thư quái ác hoành hành và sẽ giết chết cô ba năm sau đó! Không! Không một ai có thể tưởng tượng như vậy, nhất là chính đương sự, Isabelle Loubens.

Isabelle Loubens chào đời năm 1965 tại Bordeaux, Tây Nam nước Pháp. Isabelle là chị cả trong một gia đình Công Giáo đạo đức có 3 người con.

Gia đình Loubens chọn Đức Chúa GIÊSU KITÔ làm trung-tâm-điểm cuộc sống. Mỗi Chúa nhật, vào các ngày lễ trọng, toàn thể gia đình đi tham dự Thánh Lễ. Isabelle viết trong nhật ký:

- Đức Chúa GIÊSU là THIÊN CHÚA của lòng con. Ngài biết rõ những gì thuộc về con. Sau Đức Chúa GIÊSU là Đức Mẹ MARIA.

Isabelle dành cho Đức Trinh Nữ MARIA một chỗ đứng quan trọng trong đời mình. Cô gái viết:

- Yêu mến Đức Mẹ MARIA thật dịu dàng êm ái biết bao! Đức Mẹ là Trinh Nữ tuyệt mỹ, trong trắng, vẹn tuyền.

Sau khi đậu tú tài, Isabelle thấy cuộc đời tươi nở như đóa hoa. Cô gái yêu sống, yêu âm nhạc và ca vũ. Ngoài ra, Isabelle còn có một ý chí sắt đá.. Năm 1982, khi chứng bệnh mới bộc phát nơi cổ, chỗ gần với tai, Isabelle vẫn vừa chữa trị vừa theo các môn Luật nơi đại học.

Ban đầu, ai ai cũng nghĩ đây là cơn bệnh xoàng. Nhưng rồi vết thương lan nhanh và chạm đến não bộ. Mùa Chay năm 1983, Isabelle phải liên tục theo các buổi "hóa-liệu-pháp". Ngày mà Isabelle phải chữa trị mạnh nhất cũng là ngày ông Ngoại của Isabelle lâm trọng bệnh. Isabelle nhờ người điện thoại nhắn với bà Ngoại:

- Mọi nỗi đau đớn của cháu sẽ không uống công. Cháu xin dâng các đau khổ cho Chúa để cầu cho ông Ngoại không phải chịu nhiều đau đớn.

Đúng như lời nguyện ước của Isabelle. Ông Ngoại êm ái trút hơi thở cuối cùng vào đêm Thứ Hai Phục Sinh. Ngày đưa đám ông Ngoại, Isabelle trông thật điềm tĩnh. Cô gái chú ý hỏi han từng người. Nếu có ai hỏi thăm sức khỏe của mình, Isabelle trả lời lướt qua:

- Cháu bình thường! Hy vọng cháu sẽ chóng lành bệnh!

Sau cái chết của ông Ngoại, Isabelle được một nhóm trẻ thuộc "Hội Đức Bà" tìm cách liên lạc. Trong nhóm có một Linh Mục cũng đang bị ung thư. Chính vị Linh Mục hướng dẫn và giúp đỡ Isabelle tiến đến

cuộc dâng hiến toàn thân cho THIÊN CHÚA để mưu phần rỗi cho thế giới. Từ đó, mỗi ngày Isabelle một tiến nhanh trên con đường yêu thương và dâng hiến.

Mùa thu năm 1983, căn bệnh của Isabelle đến hồi trầm trọng. Cô gái lo lắng hỏi thân phụ:

- Ba ơi, con bị bệnh gì vậy? Con còn sống trong bao lâu nữa?

Các bạn trẻ trong nhóm "Hội Đức Bà" gia tăng lời cầu nguyện, sự giúp đỡ và ủi an Isabelle. Nhờ thế mà cô cảm thấy vững mạnh hơn khi chịu đau khổ. Cô gái lãnh bí tích Xức Dầu bệnh nhân như một lễ Rửa Tội thứ hai. Isabelle cảm thấy niềm an bình và tình yêu xâm chiếm tâm hồn, thay cho nỗi lo âu sợ hãi.

Cuối tháng Giêng năm 1984, Isabelle cùng với cả gia đình đi hành hương Lộ Đức. Lúc trở về Isabelle nói:

- Đức Mẹ MARIA đã đến viếng thăm con và con cảm thấy thật sung sướng!

Isabelle tỏ ra hớn hở vui tươi và ăn uống ngon lành. Isabelle viết trong nhật ký lời cầu nguyện:

- Lạy CHA, xin CHA hãy giúp con. Điều gì sẽ đến sẽ đến. Lạy CHA, con xin phó thác cho CHA, bởi vì con không biết gì cũng không hiểu gì. Con thật lòng khiêm tốn xin CHA tha thứ mọi tội lỗi con. Xin đừng để con phải xa lìa CHA cùng anh chị em con, mãi mãi, bởi vì con yêu CHA. Chắc chắn con yêu CHA không nùng nãn lắm, nhưng CHA thấu suốt lòng con và hiểu rõ các ước muốn của con. Lạy CHA, xin cho ý CHA được thể hiện dưới đất cũng như trên Trời, bây giờ và mãi mãi đến muôn đời. Lạy CHA, xin CHA cho con thi hành thánh ý CHA, hầu con có thể làm vinh danh CHA. Lạy CHA, xin hãy giữ con trong vòng tay CHA, bởi vì, CHA là Sự Sống, là Đường Đi và là Chân Lý.

Thứ bảy ngày 11-2-1984, Isabelle Loubens quyết định tham dự cuộc gặp gỡ của nhóm trẻ "Hội Đức Bà" tại đan viện Mauléon. Thấy Isabelle quá ước muốn nên cha mẹ cô không nỡ ngăn cản ái nữ. Isabelle vui vẻ tham dự tất cả các sinh hoạt của nhóm trẻ. Tối đến, cô gái mệt nhừ. Sáng Chúa nhật hôm sau, các bạn để cho Isabelle ngủ yên, không đánh thức dậy.. Nhưng vào gần trưa, thấy Isabelle vẫn chưa thức dậy, các bạn đâm hoảng vội chở Isabelle đến nhà thương cấp cứu. Đến ngày thứ ba 14-2, Isabelle êm ái về Nhà CHA trên Trời sau giấc ngủ kéo dài hai ngày.

Isabelle Loubens ra đi để lại cho cha mẹ cùng bạn bè một sứ điệp sống qua lời nguyện:

- Ôi Đức MARIA, Mẹ tuyệt mỹ. Mẹ là Đấng Vô Nhiễm. Mẹ yêu con và yêu tất cả chúng con. Mẹ kêu gọi chúng con bước vào cuộc sống với Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Mẹ mời gọi sống. Vâng, chúng con phải sống!

... Bấy giờ Đức Chúa GIÊSU đi cùng các môn đệ đến một thửa đất gọi là Ghết-sê-mani. Ngài nói với các môn đệ: "Anh em ngồi lại đây, Thầy đến đàng kia cầu nguyện". Rồi Ngài đưa ông Phê-rô và hai người con ông Dê-bê-đê đi theo. Ngài bắt đầu cảm thấy buồn rầu xao xuyến. Ngài nói với các ông: "Tâm hồn Thầy buồn đến chết được. Anh em ở lại đây mà canh thức với Thầy". Ngài đi xa hơn một chút, sắp mặt xuống, cầu nguyện rằng: "Lạy CHA, nếu có thể được, xin cho CON khỏi phải uống chén này. Tuy vậy, xin đừng theo ý CON, mà xin theo ý CHA" (Matthêu 26,36-39).

(Daniel-Ange, "Les Témoins de l'Avenir", Le Sarment FAYARD, 1989, trang 128-135)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt